

KANADSKÉ LISTY

Publications Mail Registration No. 09820
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No.9-10, Vol.30., September-October--září-říjen 2006.

Náměstí v Telči je chloubou České republiky. Náhodou ve městě žije p. Stanislav Dvořák /na snímku vpravo/, který v dubnu 1990 dal v elegantním hotelu "Černý orel" podnět k založení "Společnosti přátel Kanady a RCI". Velký podíl na založení Společnosti měli redaktoři a hlasatelé české a slovenské sekce Radia Canada International, v čele s vedoucí paní V. Alince-ovou. Za 15 let si Společnost vybudovala pevné vztahy s kanadskou ambasádou a má solidní podporu představitelů města. Pan starosta Roman Fabeš/ na obrázku vlevo/ s radními nedají na Společnost dopustit. Uskutečnila mnoho různých hodnotných podniků. Vydatně pomáhá jednatelem Společnosti, nezávislý novinář V. Hynek z Písku. Oboustranně prospěšná je spolupráce s Odborem krajských a nevládních styků min.za-hraničních věcí v Praze. Ta začala v roce 1995, díky dr. Lyčkovi.

ČESKÁ VLAJKA Z TROSEK „DVOJČAT“

Před několika měsíci našli američtí hasiči v troskách zřícených newyorských mrakodrapů potrhanou a špinavou českou vlajku, která byla součástí vlajkové výzdoby někdejšího Světového obchodního centra. Přesně pět let po teroristických útocích na Spojené státy ji v Praze společně představili ministr zahraničí Alexandr Vondra a americký velvyslanec v České republice William Cabaniss.

Po nezbytné rekonstrukci se červeno-modro-bílá zástava připomínající tragické 11. září 2001 vrátí zpátky do zámorí - bude umístěna v Českém národním domě v New Yorku. Diplomáté obou zemí vnímají vlajku nalezenou v sutinách „dvojčat“ jako silné memento tehdejších událostí.

NOVÝ KANADSKÝ VELVYSLANEC

V PRAZE

Od 15. září 2006 působí v Praze nový kanadský velvyslanec pro Českou republiku a Slovensko. Netají se tím, že se mu Praha líbí, ale jistě bude nadšen i Bratislavou. Jmenuje se Michael Calcott. Dostal BA Honours na univerzitě v Torontě v r. 1972 a pro fed. vládu pracuje od r. 1979. Od r. 1996 pracoval pro Treasury Board a po sedmi letech přešel na ministerstvo zahraničních věcí. Navíc se stal hlavním ředitelem Canadian Foreign Service Institute. Jeho pravá ruka: politický a kulturní rada Yvon Turcotte. Přejeme oběma zdar. Adresa: Canadian Embassy, Muchova 6, 160 00 Praha.

WORLD'S FOURTH RICHEST MAN

According to Forbes Magazine's latest list of billionaires, Ingvar Kamprad is Sweden's richest man and the fourth richest man in the world. The founder of Ikea, who has just celebrated his 80th birthday, has also been hailed as Sweden's biggest living hero in a poll conducted by the tabloid Aftonbladet. Kamprad's "baby" has an annual turnover of SEK 135 billion, 90 000 employees, and over 230 stores in 33 countries with over 410 million customers. According to Forbes Kamprad has a personal fortune of USD 28 billion. But he still drives an old Volvo, buys groceries on special and travels on public transportation with his senior citizen discount.

RADIO PRAHA VYSÍLÁ 70 LET

31. srpna uplynulo 70 let od chvíle, kdy Československý rozhlas zahájil pravidelné vysílání na krátkých vlnách. Toto si připomínáme jako vznik vysílání do zahraničí. Dnes je zahraniční vysílání součástí Českého rozhlasu jako Český rozhlas 7 - Radio Praha. Vysílá v šesti jazycích na krátkých vlnách, po internetu, a prostřednictvím některých rozhlasových stanic v zahraničí. V ČR vysílá v angličtině na frekvenci 92.6 MHz. Podle ředitele stanice Milošava Krupičky staví Radio Praha na kvalitním zpravodajství z České republiky a na technologických novinkách, např. podcastingu. Je jen otázkou času, kdy se bude vysílat digitálně. Na oslavu výročí se sjeli do Prahy posluchači z evropských států a USA. Stanice si tento významný den připomíná vzpomínkovými pořady a zvláštní webovou stránkou na adrese www.radio.cz.

Surprise, surprise ...

Perhaps only Americans believe that this continent was discovered by C. Columbus in 1492 and celebrate Columbus Day. It has been established that the Vikings came 50 years earlier.

The late Norwegian explorer and scholar Helge Ingstad, who helped prove that America was discovered by Vikings nearly a half-century before Columbus, now has a mountain named after him. Ingstad Mountain lies near the village of Anaktuvuk Pass, the only village inside the borders of the Arctic National Park in Alaska. Alaska was still a territory when Helge Ingstad spent the winter of 1949-50 there with an isolated group of native people, the Nunamiut, in a northern

mountain range. He learned their language, hunted and fished with them and wrote a book about his experiences. When he left, the Nunamiut wanted to name a mountain top after him, but they were subject to US regulations that prohibit the naming of landmarks after persons until five years after their death. Helge Ingstad died in March 2001. This year, the US Board on Geographic Names voted unanimously to name the 1487-meter-high peak in the Brooks Range "Ingstad Mountain."

Swedish Press.

TOP SLOVAK DIPLOMAT

In July 2001 he unveiled in Kučín /eastern Slovakia/ a tablet in honour of Canadian singer Helena Hajníková-Janečková /1925-1993/. He acted on behalf of President Schuster.

Ing. Ján Figel was born on January 20, 1960 in Čaklov, a small village in eastern Slovakia. After the primary and secondary schools, he enrolled at the Technical University in Kóšice, from where he graduated in 1983 with a degree of Engineer in Power Electronics. Later he completed one semester of special education at the University of Antwerpen (USFIA), Belgium, and at Georgetown University in Washington, DC.

Ján Figel, a very popular Eastern Slovak intellectual, worked in Research and Design Engineering, but became publicly and politically active soon after the "Velvet Revolution" in 1989. His high moral standards in private and in public life and his non-combative, tolerant, professional approach to the political debates led to his election to the Slovak Parliament and earned him the respect of his allies and his opponents alike and, in spite of his young age, propelled him into a small circle of leading Slovak political and diplomatic personalities. His special hobby - English language - was a valuable asset to his appointments as a representative of Slovakia at various international organizations.

Ján Figel served in several top positions in the Council of Europe and is still serving as the Slovak Government Representative in the Convention on the Future of Europe and as the Chief Negotiator of the Slovak Republic for Accession Negotiations with the European Union. He was also elected Chairman of the Pan-European Union in Slovakia. On November 22, 2004, he was appointed European Commissioner for Education, Training, Culture and Multilingualism, which also includes responsibility for youth and sport and relations with civil society.

In spite of his meteoric rise in the world of politics and diplomacy, Mr. Figel is a very modest, humble and private person. He does not look for headlines or to see his name in print. But through some of his close friends, we were able to learn about at least a few cases of his tolerance and humanitarian activities. For instance, as a father of four children, he is also taking care of his adopted son in India and of another child in another country; he organized life-saving help for the children of western Ukraine after the tragic floods in 2001; he is actively involved in various charitable organizations helping sick children; and is a leading functionary in the Society for Help of Mentally Disadvantaged.

In his present position, he is considered the "commissioner" in whose portfolio is one recurring theme: the citizens and their quality of life. The building of a citizen-friendly Europe is at the center of all his activities.

SVU

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Miroslav Janáček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janáčeková-Bayerová.
Tel.: 905.278.4116.
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky, inseráty, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Arwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok

Předplatné na 1 rok:
Kanada \$ 20.00
USA \$ 28.00
Zámorí, letecky \$ 30.00

Sdělení členů v ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení členů na Slovensku:
Dobrovolně předplatné lze poslat poštou -
ní poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kaličiaková 23, 917 01 Trnava.

TROCHU HISTORIE

Na kanadském Masarykově náměstí se nekonaly jen tradiční Československé dny. Z různých kulturních podniků a setkání, jsme našli fotografii z 18.9. 1966, kdy se tam konala trýzna za čs.vlastence a hrdiny Slovenského národního povstání, generály Viesta a Coliána. Byl na ní pozván i jejich válečný spolupracovník, generál MVDr.Mikuláš Ferjenčík, který z té slavné trojice přežil. Zleva: J.Corn, Ant.Daičar, E.Sypták, K.Jerábek, Jaroslav Reichl, gen.Ferjenčík a dr. J.Lettrich. V pozadí bylo na 30 čs.legionářů, s předsedou P.Ebenem v čele. Věnce byly položeny k lípě, pod kterou byl kámen se jmény obou statečných generálů.

(905) 823-4644

Dr. George F. Zagal
Dr. Catherine A. Zagal
Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Ing.Václav Oprátko/22.3.1925 Poděbrady-20.8.2006 Mississauga, Ont./ po boku své paní Jaroslavy, roz.Pletichové, miloval vážnou hudbu. Naše foto je z r.1982 když v Guelphu dávali Smetanovu operu "Dvě vdovy". Václav byl do února 1948 předsedou Spolku posluchačů chemického inženýrství v Praze za lidovou stranu. Odchod do exilu se mu podařil v r.1949.

PANOCHA QUARTET

z Prahy obohatí o slavu 28.X.1918 spec.koncertem v hale kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, v neděli 29.října v 7 hod.večer.--Vyšla vyjimečná kniha Milana Kundery: "The Unbearable Lightness of Being", 311 stran. Má ji za 25kan.dolarů firma Czech Books, viz inzerát na této stránce. Zajímavá je také "Encyklopedie českých hradů" od T.Durdíka, 368 stran, CA\$ 33.--Filmový festival v Torontu vyhrál mexický film "Bella". Pozornost vzbudil český film "Kráska v nesnázích" Jana Hřebejka.--Romana Dittichová z Toronta unesla své děti až na Ukrajinu. E. Dittich v Torontě doufá, že děti budou vráceny do Kanady a do jeho péče.--"Mosty" přinesly 1.8.06 dlouhý článek J.Blažkové "Letná návštěva u Škvoreckých v Torontoviciach". Jejich skotský teriér se jmenuje Billinka.--Podle J.K."woodchuck" je asi svišť.--Ing.J.Princ, MBA napsal článek "Proč se vyplácí mít poslední vůli". Kopii pošleme vážným zájemcům.--K 60.výročí vraždy R.Wallenberga v Moskvě vydá "Swedish Press" ve Vancouveru, BC, sborník a bude tam příspěvek vydavatele t.l.--Český chlapec-ký sbor BONI PUERI, bude zpívat v Metro United Church, 56 Queen St.E., Toronto v pondělí 6.11.v 7 večer.--Švédská královna bude v Torontě 26.10., aby otevřela společné konsulární místnosti pro 3 skandinávské země.--Hon.konzulem ČR ve Winnipegu se stal William Randa, syn známého sochaře. Důležitá inagurace se zúčastnil český ambasador dr.Pavel Vošalík. Odbočku Sdružení vede Eva Sailearová; sdělila nám, že zemřel známý krajan František Dušánek /24.1.1926-18.7.2006/, pražský rodák.--Ing.Rudolf Šušanič dosáhl v BC titul "Master of Forestry". Nedávno oslavil své 85.narozeniny mezi přáteli ve slovenském luth.evang.shoru sv.Pavla v Torontě.--Zemřel nejbohatší Kanadan, tiskový magnát Lord Thomson of Fleet.--V Burlingtonu působí P.Norbert Rouš, 464 Plains Rd.W., /905/ 532-1932.--V Thornbury, Ont. zemřel náhle ing.Zdeněk Fischer /Fišer/, rodák z Ledče n.Sázavou. Kdo ví víc?--N.domov" měl článek "Volyňský Čech Jerry Kytli vzpomíná". Popsal svůj život v cizině po r.1948. Za války se účastnil SNP pod velením plk.Přikryla.--5.5.oslavil své 90.narozeniny MUDr.Norbert Každan, žijící v Montreálu.--Mike /Míša/ Fraštacký, 56, z Toronta financoval stavbu jedné základní školy v Afganistánu. Byl tam teroristy zastřelen v červenci 2006.--Mária Lovášová si vzala James A.Dunna, 26.8.2006.--"Masarykův Lid" měl článek Mileny Jandové o jejím otci v.Krajinovi.

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Nejnovější české bestsellery,

(Viewegh, Ulč, Kuras, Fryboš, Legátová, Hlávová)
politické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchyňské, detektivky i biografie... 100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo), naučné i zábavné CDROM, filmy na DVD, knihovny, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, kany, hračky a další české věci...

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Pozoruhodné novinky:
V.Michal: "Báječný rok /deník 2005/, 360 stran, CA \$ 30. Václav Havel: "Prosím stručně", 256 stran, CA \$ 33. Jan Drábek: "Hledání štěstí u cizáků. Tyto knihy obohatí Vaši dovolenou!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com

nebo volejte /darma/ 1 877 287 1115

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

V Torontě zemřela spisovatelka Jiřina Šteinská, 83, pen name Inka Smutná. Narodila se ve Vysokém Mýtě 5.7.1922, studovala na obch. akademii v Hradci a žurnalistiku na UK v Praze. Vlovcem se stal Jan /nar.7.6.1920.

Také kus krajanské historie: přesně před 20ti lety /18.srpna 1986/ slavil známý expert v oboru pohostinství, Petr Beneš, své 70.narozeniny. Jeho přátelé ho překvapili oslavou u Janečků v Mississauze. Master of Ceremonies /dr.Josef Černák/ neměl snadnou úlohu. Jen namátkou: byli tam manželé Čulíkoví, pastor Petr s paní, manželé Kuchařovi a Belanovi, býv.parašutista A.Vynňák, Hořčicovi, paní Slípková, manželé Papeschovi a Škareckých, n.Trávníček, manželé Machaňovi. Petr Beneš se narodil 18.8.1916 ve Věchnově u Bystřice nad Pernštýnem, zemřel 18.4.1999 v St.Catharines, Ontario. Jeho vzácná manželka Anežka /Anuš/, roz.Tichá, se narodila 21.1.1924 a zemřela 18.5.1996 ve Vermontu, USA. Stále žijí jejich děti Petr a Hana. Přátelé na Anuš a Petra nezapomenou.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Překvapení: ministerstvo vnitra rozpustilo Komunistický svaz mládeže. V rozporu s ústavou měl v programu nahrazení soukromého vlastnictví výrobních prostředků společenským. "Rudý dorost" byl loni varován, ale na vyvlastnění trval. Svaz měl asi 600 členů.--Kdo byl v lágru VALKA v 50. letech, měl by se hned spojit s historičkou J. Radkovičovou/Spořická 960, 184 00 Praha 8/.--Lidice: zemřela Anna Nešporová, 86, sestra RAF letce Josefa Horáka. Byla vězněna v Ravensbrücku s ostatními ženami.-- V senátních volbách, kolem Ml. Boleslavi volte

JUDr. Pavel Telička

Narodil se 24. srpna 1965 ve Washingtonu. Dětství prožil v Argentíně a ve Velké Británii. V roce 1986 absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Před listopadem 1989 byl zhruba dva roky členem KSČ. Od roku 1988 se zabývá problematikou EU. Od září 1996 byl pracovníkem mezinárodního právního odboru Ministerstva zahraničních věcí. V letech 1998-1999 vykonával funkci náměstka ministra zahraničí ČR a v letech 1999-2003 byl prvním náměstkem ministra zahraničí a zároveň státním tajemníkem pro evropské záležitosti a velvyslancem při EU v Bruselu. Na jaře roku 2004 se stal prvním českým komisařem Evropské unie.

TELIČKA HRAJE S HOLUBOVOU. Režisér Tomáš Vorel natáčí nový snímek, hořkou komedii Gympl. Postavu školního inspektora si stihnul bývalý český eurokomisař Pavel Telička. A jak se do filmu dostal? Za vším stojí herečka Eva Holubová, která hraje ředitelku gymnázia. Dostala od režiséra za úkol, aby vybrala herce do některých rolí včetně inspektora. Na letošním filmovém festivalu v Karlových Varech ji pry natolik okouzli přísný výraz Pavla Teličky, že se rozhodla jej na místě oslovit. Setli se v pražské kavárně Slavia a Vorel si ho pozval na kamerové zkoušky. Nakonec se domluvili. Premiéra se plánuje na září 2007. (far)

Antonín Sum - masarykovec, odbojář, politický vězeň a skaut

Čestný občan Prahy, JUDr. Antonín Sum, CSc., se narodil 31. ledna 1919 v Praze a zemřel tamtéž 15. srpna 2006. Byl známý jako tajemník Jana Masaryka a o něm a jeho otci TGM napsal celou řadu studií a knížek. Vždy zastával názor, že Jan spáchal 10.3.1948 sebevraždu. Byl čs. komunisty vězněn téměř 12 let v lágru VOJNA a jinde. V roce 1968 byl zvolen starostou Českého Junáka; nemohl zabránit jeho rozpuštění v r. 1970. V roce 1990 ústředí obnovil a zajistil členství v mezinárodní centrále WOSM v Ženevě. Působil v YMCE, spoluzaložil Masarykovo demokratické hnutí a Klub Jana Masaryka. V r. 2003 mu prez. Klaus propůjčil Řád TGM. Na pohřbu dr. Suma v Praze-Řepích chyběla čestná skautská stráž. Procítěně promluvil: historik Josef Tomeš, p. arcibiskup Karel Otčenášek /jeho spoluvězeň/, dr. Josef Patejdl a předsedkyně Konfederace politických vězňů ČR, Naděžda Kavalířová. Její doslovný projev při-nášíme hned vedle. Poslední Tonkův dopis vydavateli t. l. má datum 26.7.2006 a byl psán v nemocnici. Popel je v rodinné hrobce v Chabrech. Přátelé na něho nezapomenou.

Vážený a drahý bratře Toničku, příteli, mukle, Ph. Tvém putování k Bohu Tě v duchu také provází muklovská rodina. Prožil jsi krásný, bohatý život, naplněný smysluplnou prací, láskou, přátelstvem, úctou. I zlá kriminální léta, a 12 let to už je pořádný kus života, nebyla zcela bez užitku. Právě tam se kovala přátelství takovými pouty, že ani Tvůj předstih na cestě do Věčnosti na tom nic změnit nemůže. Zde musím zmínit, že Tvoje jméno je v obsáhlých trestných spisech spojeno se značnými jmeny 3. odboje. Jméno Konfederace politických vězňů ČR Ti děkuji za to, jaký jsi byl. Zůstáváš pro nás trvalým symbolem uznávajících a ctících ideálů první republiky a T.G. Masaryka a symbolem absolutní oddanosti k velkému synu velkého otce. U Boha se s nimi dozajista shledáš a jednou i se Tvými přáteli, které tu dočasně zanecháváš. Buď shodem a naschledanou

Naděžda Kavalířová

dr. Jaromíra Jermáře. Je to výjimečný znalec krajanské problematiky, který již několikrát uspořádal setkání s krajany. V případě zvolení za ČSSD by byl ideální jako člen senátního podvýboru pro krajany žijící v zahraničí. Má už podporu dr. Erazima Koháka, historika K. Herčína, J. Dienstbiera a j.--Eduard Neoral z leštinské skupiny Čs. svazu ochránců přírody, okroužkoval zatím na 60.000 různých ptáků.--Taťána Muchařová získala titul Miss World. Jako první ji v Praze povínoval Mirek Topolánek.--V Jičíně je výstava 40ti motocyklů a 4 historických aut firmy JAWA.--Karel Poláček radí: "Po českém obědě jest nejlépe sedět i tupe zírati".--V Brně jezdí kromě tramvají i 6 lodí.--Čeští monarchisté by chtěli na Hradě vidět kambožského krále Norodoma Sihanuka. Studoval v mládí v Praze a dodnes mluví plynule česky.--Po třetí za 50 let měl zámek v Lánech "Den otevřených dveří". Přišlo na 10.000 lidí. Šéfm zámekské obory je býv. pěstitel bílých jelenů v Žehušicích, ing. Petr Ziegrosser.--Brno má ulici Jaroslava Foglara.--Poslancům lidové strany šéfuje místo Kalouska prozatím dr. Jan Kasal.--Do bitvy o 27 křesel v Senátu jde přes 200 kandidátů, z toho 40 žen.--V Brně zemřel komeniolog Milan Kopecký, 81. Napsal mj. studii "Komenský jako umělec slova".--V autonehodě v Ugandě přišel o život známý fotograf Oldřich Jirásek.--Značnému zájmu se těší TV-program L. Navary "Příběhy železné opony".--V. Havel a M. Alsbrightová dostali v Pasově vyznamenání "Lidé v Evropě". V. Havel jinak slavil své 70.

narozeniny v přítomnosti tisíců lidí v kostele sv. Anny v Praze. Zpívala Marta Kubišová. Z politiků přišel Miloš Zeman a Topolánek.--Miloš Zeman změnil názor a řekl: "Paroubek je hysterický".--Ve Všerubech působí P. Vladislav Sysel, synovec kněze-exulanta Jaroslava Kubovce.--Prezidentem ČSA se stal Radomír Lasák, ženatý s dvěma syny. Je to ekonomický expert. Je mu 40 let.--Dobrá zpráva: po 12ti letech přestali Češi vymírat: narodilo se víc lidí než zemřelo.--Své 92. narozeniny oslavil Tomáš Baťa, ml., v kopaničářské osadě poblíž Vyškovce u srdci Bílých Karpat. Přijel tam ve valašském kroji s valaškou v ruce. Velká oslava byla později ve Zlíně. Jihomoravský tisk přinesl četné barevné záběry, jak bujaře tancoval.--V. Klaus popřel že někdy hrál s Viktorem Kozným tenis. Kozný zatím "trpí" v domácím vězení na Bahamách.--Stát podal odvolání ve věci katedrály sv. Víta po té, co další soud rozhodl, že patří kat. církvi.--O. Špecinger napsal studii "Existovala kněžna Libuše?"--Na vysoké úrovni je revue "Prostor".--Šéfredaktorem je Milan Hanuš.--TGM se naučil jezdit na kole až ve věku 53 let. Nepil alkohol a nekouřil od r. 1896.--

Petra Buzková by Roztoky u Prahy se ráda za ČSSD stala primátorkou!

Slované beze zbraní

Archeologové od července odkryli v unikátním časně slovanském sídlišti v Roztokách u Prahy základy desítek chat s kamennými pecemi, keramické nádoby, kamenné žernovy na mletí mouky, ozdoby a šperky. Zaum se jim ale nepodařilo najít ani zlomky zbraní nebo kovárnu, kde by se mohly kovat. Podle Nady Profantové a Martina Nudi, kteří výzkum vedou, pochází zahradní sídliště ze šestého až sedmého století, kdy Slované pronikli do české kotliny. (brw, tisk)

JAPONSKÝ SEN

Řada našich čtenářů zná staré dobré filmy s Oldřichem Novým z 30. a 40. let minulého století, mezi nimiž vyniká snímek Valentín dobroty. Je v něm scéna, kdy Oldřich Nový, zasažen náhlým blábolitím, pevně uvěří, že vyhrál milion, a začal utrácet a budovat si nový život. Chtěl si také koupit auto a jel s ním na předváděcí jízdu. Exteriéry filmu jsou v našem prostředí dost neobvyklé. Jsou japonské a najdeme je v Roztókách u Prahy. V Roztókách došlo v meziválečném období k velkému rozvoji stavebního ruchu. Ve dvacátých a třicátých letech tam vznikalo oblíbené letovisko Pražán. Začali zde stavět pražští továrníci, bankéři, profesoři, právníci a umělci. Přispěla k tomu i ohlšená slavnost sakury, pořádaná pravidelně v jarních měsících, z iniciativy Joe Hloucha, etnografa, spisovatele, cestovatele a japanisty. Ten v letech 1925-26 nechal pro svou japonskou manželku přestavět starý dům z roku 1855 v japonském stylu a umístil do něj bohaté sbírky, které nashromáždil během svých cest po Dálném východě. Dům obklopovala přesná kopie japonské zahrady s kamennými lampami, městky apod. Jednopatrovou budovu korunuje vzdušná zlatěná střecha s vyřezávanými polychromovanými reliéfy draků ve štítech. Jestliže si tato stavba, až na výměnu některých oken, dodnes zachovala původní vnější charakteristickou siluetu, pak sousední hotel Sakura, postavený takřka současně pod Hlouchovým vedením místním stavitelům Illichem, byl v posledních desetiletích výrazně modernizován přestavbou na Městskou nemocnici Roztoky a ztratil valnou část architektonické hodnoty.

Joe Hloucha, vlastním jménem Josef Hloucha, bratr spisovatele Karla, synovec slavného českého cestovatele J. Kolenského, se narodil roku 1881 v Podkovi u Mladé Boleslavi. Proslul jako sběratel orientálního umění. Do Japonska se poprvé dostal roku 1906. Když se z cest po Orientu vrátil, popsal své zážitky v dílech, která vyvolala velký ohlas, především jeho prvotina Sakura ve vichřici, dále Zlota, Moje „pani Chryzantema“ aj. Dům v Roztókách utvářel dále, ale po matčině nálehání, aby se jeho japonská žena usadila v Čechách, se jej rozhodl prodat. Odstěhoval se do Prahy do vily na Hřebenkách, kam umístil své sbírky orientálního umění. Hloucha byl také významným „čajovníkem“. Když se v roce 1903 v Praze na Výstavišti konala jubilejní výstava obchodní komory, postavil tu se svým bratrem japonskou čajovnu. Ve vzpomínkách vydaných roku 1931 o tom Joe Hloucha vypráví: Sam jsem načal tehdy přesný plánec a náčrpek pavilonu, který jsem ukázal architektovi prof. Kotěrovu, jenž se velice líbil. Čajovna se stala tehdy velmi oblíbeným místem, obdivoval Japonci, dvě Japonky a děvčata v japonských kimonech.

Časopis Český svět o této čajovně v jednom z červencových čísel roku 1908 napsal:

Vnitřek vás mile překvapí! Dlouhá stla, jednobarevné stěny, bílé dřevo trámů, několik obrazů pod stropem a několik starých originálů ve stínu kvetoucích třešňových větví. Vše je japonsky jednoduché - elegantní. Rozhlížíte se po čajovně, pátráte mezi stoly, návštěvníky hustě obsazenými. Kde je O-Mojo-san, malá japonská krásavice, o níž jste slyšeli tolik vyprávění, ta, jež se nelekala daleké cesty k nám do Prahy? Je malá, křehoučká a něžná, spíše loutka než žena, spíše nějaká ozdůbka pro salonní skříň. V čajovně je živo, šumí hlas rozlehlá se síní, stopeňou v měnivé světlé lampiony, děvčata v pestrých krojích se mihají kolem, odsunují a zavírají papírové dveře. Venku svítí měsíc na zelené keře zahrady a pod střešnou čajovnu klidně září lampiony svým žlutavým světlem.

V čajovně se podával nejen čaj servovaný po japonském způsobu, ale i saké a káva. A protože Hlouchův otec byl nájemcem pivovaru U Tomáše, rescházelo ani černé pivo. Rohože tatami zde chyběly, sedlo se u stolu a židlí. Ostatně zemi si hony a usadit se na zemi by Pražany asi příliš nenadchlo. Ne všem se však čajovna líbila. Architekt Jan Letzel, který žil dlouho v Japonsku a proslavil se stavbou Prámského muzea v Hirošimě, napsal 6. července 1908 do Prahy profesoru Kotěrovu: Pražskou výstavu představoval jsem si mnohem jinak; ovšem dostali se zase věřím „paleontovani“ architekti ke slovu. Nás také baví každá maličkost, jakou je i ku příkladu Hlouchova Japonská čajovna. Ten člověk tady byl a ani neví, jak vypadá čajovna! Ty Žaponky jsou prý z Vrčovic a ta bouda, kterou postavil, je zrovna tak „rechi“.

Čajovna byla ale mimořádně úspěšná a obyvatelé Prahy se do ní jen hrnuli. V říjnu výstava skončila a bratři Hlouchové dostali od známého podnikatele ing. Václava Havla, příteležnost zařadit si čajovnu v suverénně nově postaveného paláce Lucerna. Podnik otevřeli v srpnu 1908 a nazvali ho Jokohama. Téměř ihned si získal velkou oblibu. Mezi personálem byla i jedna Japonka a jedna Čiňanka. Joe Hloucha povděky řekl: Proměnil jsem onu podzemní místnost v ulici japonského města. Začínáme první světové války se bratři Hlouchové vedem čajovny vzdali. Uvolněné prostory si pronajal jiný zájemce, který zde zřídil kavárnu s hudbou a restauračním provozem. Jméno Jokohama a výzdoba v japonském duchu si podnik zachoval až do roku 1924.

Cestovatel a milovník Japonska zemřel roku 1957 v Praze. Jeho sbírka byla ještě za jeho života předána muzeistickým příkazem Národního muzea a dnes je asi 1000 starých a nových do dřeva tiskných japonských knih součástí sbírky Orientální sbírky Národní galerie v Praze.

Krásná paní chudí po Praze

O LETCÍCH

Letec F/Sgt.
/rotný/ Jaroslav

slav Chmelík se v Holešově někdy představoval: "Jsem tobrucká krysa". Byl vzorem i S.Řičánkovi. Byl smutný, že neprosadil ve městě "Třidu legií". --Letos uplynulo 30 let od smrti plk.let. Josefa Kepřta, DFC a 20 let od smrti jeho paní Jamily. --Pražská firma WLT /Wolfsberg Letecká Továrna/ začala vyrábět 2-motorové letouny CORVUS. Pojme 9 cestujících a už nyní mu říkájí "Český Havran". V pozadí je belgická investice. -- Gen.S.Hlučka bojuje s vládou od r.1900 o penzióny a léky. Pokračuje tak ve stopách gen.Aloise Šišky. --Vyšla knížka "Joe, navigátor od Třistajednácí". Jedná o J.Doubkovi, který žil a zemřel v Austrálii. Kopii zašle: L.Faitz, Absolono 8, 624 00 Brno. -- Petr Beckmann, nar.13.11.24 v Praze, byl u 311., zemřel v Kolorádu 3.8.1993. --Vyšel článek "Zaplašil svou smrt". O gen.A.Liškově z Plzně. -- M.Frybort shání adresu E. Hnědkovského. -- Modely J.Petráně z Rožmitálu p.Třemšínem jsou známe po celé ČR. -- V Hrochově Týnci mají pamětní desky Zadrubek a Bulis. -- V ČR funguje bohužel už jen 5 vojenských letišť ze 13ti. --Podrobnou zprávu z 5.Sjezdu Svazu letců ČR nám dal plk.Jaroslav Millek z Mississaugy. Měl tam také hodnotný diskusní příspěvek, ve kterém srovnal naši situaci po Mnichovu v r.38 s postavením Sparťanů před bitvou u Thermopyl. Jinak Svaz jde pod vedením plk.S.Filipa zdárně kupředu: během dubna 2006 Svaz získal přes 500 členů z řad pilotů ČSA. Svaz má dnes 1.222 členů v 16ti odbočkách. Stranou Svazu stále stojí Aeroklub České republiky, který má 14.000, většinou sportovních letců. --Josef Knoll byl komunisty vězněn /omylem byl zapleten do "Světlaný"/ a zemřel 2.2.1984. Bylo mu jen 71 let. --V polském letectvu v Polsku a v Anglii sloužil Jan Káňa, nar.v Krupině na Slovensku. --Rodáci z Margo, Sask., Josef Kubát a Pavel Dřevěný, sloužili za války v kanadském letectvu. --V Kovářské mají Trommerovu ulici. Po americkém letci, který nad městem přišel o život 11.9.1944. Pilotoval bombardér B-17 /poškozený německou stíhačkou/ tak dlouho, až se všichni členové posádky padáky zachránili, ale sám už vyskočit nemohl. --V Kanadě bylo za války vycvičeno na 140.000 letců všech národností, z toho 900 Čechoslováků. Jedním z nich byl Pavel Bureš z Rohatce, který zahynul při havárii letounu Bristol Beaufort v Patricia Bay, BC v prosinci 1942. Na památníku v Kirkland Lake, Ont./kde žil v době, kdy se přihlásil do kan.letectva/ je uveden jako "Paul Burres", ale na památníku v Dejvicích je "Bureš O./". Obojí je zřejmě nesprávné. --V RAF sloužil Rosta Kanovský-Kennedy /u 310.perutě/ a jeho bratr Oldřich /u 68.perutě/. První zemřel 14.4.2004 v Anglii, druhý v r.1999. --Karel Tarantík /330 07 Druztová 15/ je notorický sběratel a má AIR PARK s 50ti různými letadly. Dostal z Kanady nabídku na získání letadla DH-98 Mosquito, ale nedávno koupil staršího Iljušina a došly mu úspory. --Na TV dávali znovu film "Nebeští jezdci". Exteriéry byly filmovány v Dobříši, ale většina záběrů byla z letiště ve Kbelích. --Vyšel článek "Boxer Vilda Jakš prohrál svůj život v moři". Přišel o život 21.8.1943 nad Biskají. --"Naše noviny" přinesly válečné zážitky M.Rytířové z Dolní Třebáně u Berouna v devíti pokračováních. Čtou se jedním dechem. --4 studenti z techniky v Brně postavili model letounu M2-Skaut, který až do února 48 vyráběla choceňská firma Mráz. Doufají, že do tří let postaví létající prototyp. --V Přerově slavili 50 let vrtulníků u letectva. Byl tam i pplk. J.Milek z Kanady.

CHLOUBA KANADY V ROCE 1959

Byl to slavný den v novodobé historii Kanady, když 25.3.1958 absolvoval svůj první let nejmodernější a nejrychlejší tehdejší stíhací letoun na světě, ARROW. Pilotoval jej býv.válečný pilot polského původu kpt. Jan Žurakowski. Letadlo bylo výsledkem pětileté práce nejlepších britských a kanadských leteckých inženýrů, pracujících pro firmu A.V.Roe Ltd., pod vedením vice-presidenta firmy J.C.Floyda. Dne 20.2.1959 poslala kanadská federální vláda /vedená J.Diefenbakerem/, která projekt částečně financovala, příkaz: "STOP WORK ORDER ON THE ARROW" /zastavte práci na Arrow/. Do dnešních dnů se tvrdí, že to byli Američané, kteří pracovali na 2 svých stíhacích letounech a radili tehdejšímu ministru obrany v Ottawě, že by bylo lepší nakoupit v USA rakety BOMARC na svou obranu. Smutnou úlohu prý sehrál federální poslanec John Pallett, kterého do Ottawy poslali právě lidé z Maltonu. Měl značný vliv na Diefenbakera, ale v dalších volbách už zvolen nebyl, protože se o to postaralo na 14.000 firmou AVRO propuštěných techniků a inženýrů. Co však bylo nepochopitelné: vláda nařídila zničit nejen 2 hotová letadla, ale i jakékoliv malé součásti jiných, a všechny plány sešrotovat. Když se před několika lety sešlo několik obětavců a vzalo si do hlavy, že postaví aspoň maketu legendárního letounu, začali úplně od nuly. Pronajmuli si opuštěný hangár na býv.válečném letišti v Downsview a založili organizaci "Toronto Aerospace Museum" s adresou: 65 Carl Hall Rd., Toronto, Ont. M3K 2B6, tel./416/638-6078. Kurátorem-managerem je Paul Cabot a ten byl zřejmě hrdý na práci svých spolupracovníků, když začátkem října t.r. prvně ukázal veřejnosti ten krásný letoun, bohužel nelétající. Po 2 dny přišly stovky lidí. Mnozí vyjádřili naději, že se přece jen podaří instalovat do makety motory a že ten krásný "pták" bude létat. MJ

=====

5 vojenských letišť ze 13ti. --Podrobnou zprávu z 5.Sjezdu Svazu letců ČR nám dal plk.Jaroslav Millek z Mississaugy. Měl tam také hodnotný diskusní příspěvek, ve kterém srovnal naši situaci po Mnichovu v r.38 s postavením Sparťanů před bitvou u Thermopyl. Jinak Svaz jde pod vedením plk.S.Filipa zdárně kupředu: během dubna 2006 Svaz získal přes 500 členů z řad pilotů ČSA. Svaz má dnes 1.222 členů v 16ti odbočkách. Stranou Svazu stále stojí Aeroklub České republiky, který má 14.000, většinou sportovních letců. --Josef Knoll byl komunisty vězněn /omylem byl zapleten do "Světlaný"/ a zemřel 2.2.1984. Bylo mu jen 71 let. --V polském letectvu v Polsku a v Anglii sloužil Jan Káňa, nar.v Krupině na Slovensku. --Rodáci z Margo, Sask., Josef Kubát a Pavel Dřevěný, sloužili za války v kanadském letectvu. --V Kovářské mají Trommerovu ulici. Po americkém letci, který nad městem přišel o život 11.9.1944. Pilotoval bombardér B-17 /poškozený německou stíhačkou/ tak dlouho, až se všichni členové posádky padáky zachránili, ale sám už vyskočit nemohl. --V Kanadě bylo za války vycvičeno na 140.000 letců všech národností, z toho 900 Čechoslováků. Jedním z nich byl Pavel Bureš z Rohatce, který zahynul při havárii letounu Bristol Beaufort v Patricia Bay, BC v prosinci 1942. Na památníku v Kirkland Lake, Ont./kde žil v době, kdy se přihlásil do kan.letectva/ je uveden jako "Paul Burres", ale na památníku v Dejvicích je "Bureš O./". Obojí je zřejmě nesprávné. --V RAF sloužil Rosta Kanovský-Kennedy /u 310.perutě/ a jeho bratr Oldřich /u 68.perutě/. První zemřel 14.4.2004 v Anglii, druhý v r.1999. --Karel Tarantík /330 07 Druztová 15/ je notorický sběratel a má AIR PARK s 50ti různými letadly. Dostal z Kanady nabídku na získání letadla DH-98 Mosquito, ale nedávno koupil staršího Iljušina a došly mu úspory. --Na TV dávali znovu film "Nebeští jezdci". Exteriéry byly filmovány v Dobříši, ale většina záběrů byla z letiště ve Kbelích. --Vyšel článek "Boxer Vilda Jakš prohrál svůj život v moři". Přišel o život 21.8.1943 nad Biskají. --"Naše noviny" přinesly válečné zážitky M.Rytířové z Dolní Třebáně u Berouna v devíti pokračováních. Čtou se jedním dechem. --4 studenti z techniky v Brně postavili model letounu M2-Skaut, který až do února 48 vyráběla choceňská firma Mráz. Doufají, že do tří let postaví létající prototyp. --V Přerově slavili 50 let vrtulníků u letectva. Byl tam i pplk. J.Milek z Kanady.

Úvodní smuteční projev měl prezident a řekl, že na takové lidi se nesmí zapomenout. Další projev měl náčelník štábu ACR gen. Petr Šteška i na něm bylo vidět pohnutí, dále hovořil Sir David Cousins, pak byl velmi emotivní projev nevidomého gen. Tomáše Sedláčka, také užasného člověka. Ve svém projevu hodnotil životní dráhu gen. Fajtla - velmi hezky. Na závěr promluvil, vlastně se rozloučil, pan Zdeněk Svěrák, s nádhrou slov, sobě vlastních! Samozřejmě pohřeb probíhal za všech vojenských poct, včetně čestných salv při hymně, jen se tentokrát nekonal čestný průlet letadel, prý na žádost rodiny. Jen ještě jeden moment, po skončení české hymny tam kdosi začal a další se přidali zpívat i hymnu slovenskou s tím, že pan generál byl přece Čechoslovák! Což byla a je pravda a divíme se, že na takovou věc musel upozornit někdo z přítomných. Také to bylo odměněno potleskem! Co říci závěrem? Všem nám bude pan generál chybět, dožil se sice nádherného věku po boku své, také obdivuhodné paní Hany, ale zůstane tu po něm hodně prázdné místo. Prostě odešla legenda, symbol slavné éry národa, kdy vlastenectví a hrdinství nebyl prázdný pojem. Budeme mít na něho krásné vzpomínky a jsme mu moc vděční za vše. Čest jeho památce!

Vlastencem na nebi i za mřížemi

O d 4.10.06 má Česko o hrdinu méně. Legendární válečný letec František Fajtl zemřel na svůj svátek, ve věku čtyřadevadesáti let.

Když mu bylo patnáct, rozhodl se, že bude pilotem. Tenkrát netušil, že za války sestřelí čtyři letadla, sám dvě sestřelení přežije, bude bojovat za Francii, Británii i Sovětský svaz a stane se legendou.

Vojenskou akademii v Hranicích na Moravě ukončil roku 1935 a létat začal na dvojsedadlovém dvojpláštníku Šmolík 18. Brzy ale přesedlal na silnější stroje.

Okupace Československa v roce 1939 ho zastihla jako poručíka letectva na letišti v Přerově. Těžce nesl, že nemůže bojovat a že dokonce musí letiště předat Němcům. Utekl tedy přes Polsko do Francie a na jaře 1940 za ni spolu s desítkami dalších českých pilotů bojoval.

Ale padla i Francie a Fajtl přes Afriku a Gibraltar putoval do Velké Británie, kde se přeskobil na britské stíhačky hurricany.

Jako první Čech a možná i první cizinec pak od dubna 1942 v Anglii velel peruti složené převážně z Britů. Brzy nato byl ve vzdušném souboji nad severní Francií sestřelen. Nouzově přistál

s hořícím spitfirem v oranici nedaleko služebny gestapa a dobrodružně se dostával okupovanou Francií zpět do Anglie.

Na počátku roku 1944 se stal velitelem dvaceti československých pilotů, se kterými odjel do Sovětského svazu. Odtud odletěl pomáhat Slovenskému národnímu povstání.

Po válce už byl podplukovníkem, ale slávu utnul únorem 1948. Přišlo sesazení z funkce, sledování StB a v roce 1950 sedmnáct měsíců v mírovském kriminále. To už byl degradovaný na vojína. „Těch, kteří dokázali bojovat za svobodu, se báli,“ okomentoval později komunistickou „pěči“ o letce RAF sám Fajtl.

Úplné rehabilitace se Fajtl dočkal až po roce 1989. V roce 1990 byl povýšen do generálské hodnosti a mezi mnoha oceněními za hrdinství dostal v roce 2004 i Řád bílého lva.

Zůstává po něm film Tmavomodrý svět, kde dělal Janu Svěrákovi poradce, a také osmnáct knih, ve kterých popisuje napínavé osudy letců. První z nich vydal ještě za války v Anglii pod jménem František Donín. Pseudonymem tehdy chránil životy svých příbuzných – a vybral si ho podle Donína, obce na Lounsku, v níž se narodil. (kv)

Po 18ti měsících komunistického věznění začal František Fajtl být veřejně činný: tak v září 1976 přijel v civilu /byl degradován na vojína/ otevřít výstavu na počest 313.čs.RAF perutě ve Slavičíně. Na pozvání válečného kamaráda Josefa Stehlíka. Přijeli tam tehdy jeho přátelé z celé Moravy..

Pokud se týče pohřbu gen. Fajtla, přinášíme dojemné svědectví našich leteckých spolupracovníků, Jana a Jakuba Lehovcových z Roztok u Prahy:

Se smutkem jsme přijali zprávu o smrti člověka, kterého jsme tolik obdivovali, pana generála Fajtla. Pohřeb byl v pátek 13. října od 11 hodin ve Strašnickém krematoriu. Byla obrovská účast lidí, samozřejmě většinu kolegů pana generála, dále lidi letectví obecně, prostě kam člověk pohlédl, všude nějaká osobnost. A tak jsme viděli mimo jiné velitele česlavské základny, plk. Verneru, herce Murzaru, režiséry Jana a Zdeňka Svěrákovi, letecké přídelce různých států, předsedu RAF BF Air Marshalla Sira Davida Cousinse, OBE, KBC a mnoho dalších. Byl zde prezident Václav Klaus, premiér Topolánek, předseda Senátu Dr. P. Sobotka, primátor Prahy Pavel Bém a další politici (je před volbami a je dobré se dát vidět). A pak samozřejmě spousta lidí, kteří pana generála měli rádi, kteří znali jeho knížky a kteří se přišli poklonit jeho památce. Na všech lidech bylo znát velké pohnutí, ostatně nemusíme popisovat naše vlastní pocity.

O VOJÁCÍCH

Na domě č.286/
10 v ulici Na

Vallech /Praha 6/ byla odhalena pamětní deska diplomatu a novináři Jiřímu Sedmíkovy /1893-1942/. Byl ruským legionářem a v letech 1919-1921 zastával úřad čs.vojenského attaché ve Washingtonu.--Ministrem obrany se měl stát Jiří Šedivý /nar.20.8.1963 v Praze/, syn býv.ministra zahraničí ve vládě V.Klausa. Žil až dosud v Německu.K vůli znatkům při sestavení vlády,neví,na čem je.--V Torontě zemřel 24.8.2006 Jan /John/ Nelan,narozený 4.7.1915 v Praze. Jeho otec byl známým pražským lékařem. Zanechal manželku Helenu, která v Anglii sloužila u WAAF.--V Č.Lípě zemřel 8.2.2006 plk.Jiří Pavlič,nar.1.8.1918 v Poroškovu na Podk.Rusi.V sovětské internaci dobýval zlato na Kolymě.--Ing.Jaromír Šnejc zemřel 18.10.2005.--V Trnavě byl pohřben plk.František Pekárek,87.--I.Procházka zjistil,že 3 Cimandos čs.původu padli při operaci v Dieppe v r.42.--Armádou de Gaulla prošlo za války na 1.200 krajanů a u Britů sloužilo 1.500 našich.--V Pacifiku bojoval proti Japoncům jako letec poručík Stanley W.Vejtasa. Odešel z Moravy /z Výčap/ do USA s rodiči jako malý chlapec. O jeho osudy se zajímá jeho bratranec JUDr.Milan Navrkal v Praze.--Enil Šlosarčík/Sančanka 294, 739 15 Staré Hamry,ČR/ byl u Dunkirku.Oženil se s Vlastimilou 10.3.1945.--Š.Miklášek z Popradu nám identifikoval tváře celé roty kpt.Chlupa.--Vyšly 2 díly knihy Miloše Hubáčka "Generál Patton",v nakl. PASEKA.--V Uh.Hradišti zemřela pí Jilíková,sestra kpt.Vlad.Perutky, který padl v dubnu 45 u Vsetína.--Vyšla kniha N.Reese "Prezident Bencš v Anglii". /Chvba:Dr.EB i TGM byli vždy presidenti./--V Domažlicích zemřel Ing.Jan Štěpán,85.Podle parte to bylo 7.2.2006.--Ministr obrany vrátil Fr.Vojtáskovi hodnost pplk. Jmenovaný sloužil v čs.vojenské rozvědce a po srpnu 68 se dal do služeb francouzské tajné služby.Po 10ti letech byl Prahou odhalen a dostal 25 let. Na svobodu šel až v r.1990.--Syn gen.H.Píky, plk.Milan Píka,nám napsal,že v r.2004 za ním přišel syn gen.Reicina,omluvil se mu a plakal.--Němci možná vyhráli ve Francii v r.40 díky ukořistěným čs.tankům,hlavně typ Praga T-38.--V Anglii žijící Vojta Levin podporuje v rámci svých možností Společnost přátel Podk.Rusi, z úcty ke chrabrym spolubojovníkům odtamtud.--Ve Varšavě zemřel 5.9.06 gen.M.Gutowski,známý drezurní jezdec a velitel polské tankové brigády v Normandii /ucpal svými tanky kapsu u Falaise a setkal se s tanky gen.

Francouzský neznámý vojn

Dne 10. listopadu 1920 bylo do Verdunu svezeno osm rakví s ostatky neznámých vojnů z různých bojů: z Alsaska, Champagne, Chemin des Dames (zde bojovali také naši), z Ile de France, od řeky Sommy, od Artois a z Flandor. Rakve jsou zakryty francouzskými vlajkami...

Cti označí jednu z těchto duhových schránek se dostává mladému vojínovi Gustavu Tainovi, jehož otec jako dobrovolník padl ve službách Francie.

"Vojine," hovoří ministr vojenských věcí Maginot, známý pak jako strážce tzv. Maginotovy linie k obraně vlasti. "zde je kytice květů, sebraných na polích Verdunu. Položte ji na jednu z rakví. To budou ostatky Neznámého vojína, které národ zítra doprovází do Pantheonu a poté k Vítěznému oblouku..."

Ostatky jsou přivezeny do Paříže, raket je vezena na dělové lafele s francouzskou vlajkou. Za rakví kráčí prezident Millerand a maršálové, generálové, diplomatictí hosté, občané. U Vítězného oblouku žehná obřadní pařížský arcibiskup. Na hrobě je nápis:

Zde
odpočívá
francouzský vojn.
který zemřel pro vlast
1914 - 1918

Památce Emanuela Vosky

Loňské 130. výročí narození Emanuela Vosky, předního činitele československého zahraničního odboje za první světové války a blízkého spolupracovníka T.G. Masaryka v boji za samostatné Československo, si jeho rodné město Kutná Hora připomnělo sympóziem, uspořádaným 5. listopadu 2005 v sále zdejšího Divadelního klubu. O půl desáté dopoledne je krátkým proslavem zahájil předseda Klubu rodáků a přítel Kutné Hory MUDr. Jiří Pláček. Úvodní přednášku *Odyseu kutnohorského rodáka* pronesla PhDr. Dagmara Flájková z Masarykovy ústavu AV ČR; shrnula v ní Voskův dramatický životní příběh, zhodnotila jeho činnost za první i druhé světové války i v meziválečném Československu a připomněla tragický závěr jeho života v komunistických žalářích. V následující přednášce se PhDr. Josef Tomeš z tétož ústavu zastavil u osudů některých dalších členů Voskovy a s ní spřízněné Bechyňovy rodiny, především Voskovy dcery Villy, jejího manžela Zdeňka Bechyňého a jeho otce, známého sociálně demokratického politika Rudolfa Bechyňky. Třetí příspěvek Zdeňka Šlejtra z kutnohorské odbočky Konfederace politických vězňů se zaměřil na perzekuci Emanuela Vosky i dalších zasloužilých protagonistů prvního a druhého odboje v padesátých letech. Sympóziem zakončila diskuse auditoria s přítomnými historiky, kteří se podělili o své vzpomínky na paní Villu Bechyňovou-Voskovou, s níž se před lety stýkali. Celou akci pak důstojně uzavřel pietní akt u Voskovy hrobu na místním hřbitově.

Čs.oborněná brigáda pod velením gen.A.Lišky podnikla na počest "28.X.1918" pečlivě plánovaný útok na několik menších farem obsazených Němci koncem října 1944,u Dunkirku. Naším se podařilo zajmout na 100 nepřátelských vojáků a tuto scénu zachycuje náš obrázek. Při jejich výsledku se dobře uplatnili příslušníci brigády mluvící česky a německy.

Jakýkoliv materiál o našich vojácích u Dunkirku lze poslat na:M.Guy Rommelaere, 15,Vallée l'Yser,594 70 Esquelbecq, Francie.Půjde do tamního vojenského muzea.

Z Montréálu se do Mississaugy přestěhoval plk. František Vilím /Winternitz/,známý čs.vlastenec z Pardubic. Na fotce je se svou dcerou Helenou.

ODEŠEL BOJOVNÍK Z ROZHLASU

1936

2006

P.Š. 21.857 Poláků,hlavně vyšších důstojníků a inteligence.Jiří Málek zveřejnil kopii dopisu,který dostal Stalin 5.3.1940 od "lidového komisariátu vnitra".--Podstavec voj.Památníku na "kulatáku" v Praze-Dejvicích měl tím velký státní znak z r.1938; prý tam ale není znak Podkarpatské Rusi.--Expert na malorážové automatické zbraně prof.L. Popelínský dostal čestný doktorát Vojenské akademie v Brně.--V Olomouci měl přednášku Milan Paumer.Začal ji konstatováním:"Když se někomu představím,tak ten řekne:jo,Vy jste ten třetí,takže se teď představuji jako "Ten třetí".--Prostřílel se na západ s bratry Masinovými. Žije v Poděbradech, Mašínové v USA.--Redakční radu voj.rev. "Historie a vojenství" vede Jiří Rajlich. Předplatné /340 Kč. v ČR/ lze poslat na: Aeromedia,Baranova 38, 130 00 Praha.--Čs.komunisté se báli statečných partyzánů.Popraveni byli napr.V.Žingor v r.1950 a baťovec Josef Trojan v r.1953. Byli to demokraté.

Když se v květnu 2005 zjistilo,že prvním českým četníkem byl při dobývání Čs.rozhlasu v květnu 1945 byl por.Václav Šafr z Roztok u Prahy,zmínil se,že jeho velitelem v budově rozhlasu byl kapitán Bohumil/"Bo"/Valtr.Zjistili jsme,že žije v Pebble Beach,v Kalifornii. Narodil se 10.6. 1912 v Praze a zemřel v péči svého syna v USA 16.7.2006. Medaili za účast v Pražském povstání dostal včas a od jeho syna jsme nyní dostali některá další data o jeho životě: Po skončení techniky v Praze se dostal k čs.letectvu a sloužil jako navigátor až do okupace Němci.Byl pak přeřazen jako instruktor na pražskou policejní akademii. Po válce sloužil v záp.Čechách,ale po únoru 1948 přešel s rodinou do záp.Německa.Pracoval pro Američany a v r.1950 odešel s rodinou do USA.Byl pak instruktorem na jazykové škole am.armády v Monterey,CA a postupně se stal šéfem čs.oddělení. Po odchodu do důchodu se z něho stal lovec a rybář,ale především se věnoval golfu a v něm dosáhl dobrých výsledků. Vždy byl gentleman a diplomat. Po 60ti-letém šťastném manželství mu v r.1996 zemřela jeho manželka Emilie. Mezi pozůstalými jsou 2 sestry /Jana a Libuše/ v České republice,jeho syn Jan s rodinou,2 vnoučata a 4 pravnoučata.

MJ

O PARAŠUTISTECH

WOLFRAM

vysílačka: OLGA, radiomaják EUREKA

složení: Josef Otisk (velitel)
Vladimír Rezníček
Josef Černota
Josef Bierský
Robert Matula
Karel Svoboda (radiotelegrafista)

úkol: organizovat a řídit partyzánskou činnost v Beskydch a na moravskoslovenském pomezí, narušovat německý týl, dopravu a zásobování, provádět zpravodajskou činnost a navázat a udržet spojení s Vojenskou rádiovou ústřednou
prostor působení: Beskydy, Brněnsko
předpoklady DP: Lysá hora — Grniš
skutečný DP: hora Slavět — osada Nytrova a osada Kotly

výsadek proveden: v noci z 13. na 14. září 1944

výsledek: WOLFRAM má mezi všemi paraskupinami poslánými ze Západu ojediněle postavení. Byl vyslán, byly mu dány úkoly a zprvu byl též řízen Stábem pro vybudování branné moci (ŠVBM). Hlavním úkolem desantu byla organizace a řízení všech druhů partyzánského boje, ať již přímo vlastní skupinou, nebo malými skupinami poměrně samostatnými, ale WOLFRAMEM řízenými. Tomuto úkolu také odpovídal výcvik (v praxi výcvik anglických Commandos), výzbroj a výstroj (vysílačka OLGA mohla pracovat mimo dosah elektrické sítě na akumulátory); k výstroji patřily i nabíječ akumulátorů, samostatný bateriový přijímač a navigační maják EUREKA. Základní skupiny měly být vybudovány v těžko dostupných lesních masivech Beskyd.

Imned po vysazení byl desant stíhán sérií nehod. WOLFRAM byl vysazen ve dvou vlnách (Otisk — Bierský — Svoboda, Rezníček — Černota — Matula). První skupina se nesešla, každý postupoval samostatně, prostor vysazení znal pouze Josef Bierský. Radiotelegrafista Karel Svoboda (původně určený s Josefem Gabčíkem do výsadku ANTHROPOID) zakopal svou radiosťanici, několik dní hledal své druhy, až byl 19. září 1944 zatčen u Horákova hostince na Morávce. Gestapo z něho vynutilo částečné přiznání, musel také vydat stanici, ale Svoboda rozhodně odmítl všechny nabídky ke spolupráci a odmítl se účastnit i radiové protihry. Byl nakonec poslán do koncentračního tábora ve Flossenbürgu, kde se dožil konce války. Ostatní parašutisté se po čase sešli na předem určeném shromaždišti v blízkosti Zadní Mečové, a to 24. září 1944. Parašutisté navázali spojení s několika místními občany, ale svou činnost nemohli nijak rozvinout, protože přišli o radiostanici i většinu materiálu. Zatím budovali zpravodajskou síť a hledali spojení na skupinu s vysílačkami. Intenzivně poslouchali rozhlasové vysílání BBC, kdy čekali na heslo „Vláme kapry“, které mělo avizovat shoz dalších lidí i materiálu. Heslo bylo vysláno až 21. a 27. prosince 1944, kdy se už WOLFRAM dávno zdržoval v Lisní u Brna.

Za svého pobytu v Beskydch navázali parašutisté spojení s několika významnými partyzánskými i odbojovými jednotkami, jako I. slovenským partyzánským oddílem kpt. Bělavského (velitel A. J. Niščimenko), I. čs. partyzánskou brigádou Jana Žižky (velitel Ján Ušiak, náčelník štábu D. B. Murzin) a zejména s Radou tří, spojkou mezi WOLFRAMEM a Radou tří byl profesor hájenské školy v Nasavrkách Miloš Vysocký, který byl i se svými studenty poslán na práci do Beskyd. Prostřednictvím obou sovětských jednotek a zejména Rady tří uvedl Josef Otisk své řídící centrum o osudech skupiny i se žádostí o posílání nového materiálu a zbraní (zejména přes vysílačku MILADU skupiny CALCULUM a EVU skupiny CLAY). WOLFRAMU vypomohla zejména Rada tří (Karel Stainer-Veselý), naopak WOLFRAM nezištně zpravodajsky i finančně pomáhal jak I. čs. partyzánské brigádě Jana Žižky (převzat od ní šest lidí pro očekávaný shoz materiálu a zbraní), tak skupině Niščimenkové. Jeden z lidí od Žižkovy brigády, Stanislav Kotečka, však cestou na konspirační schůzku s prof. Vysockým zavraždil 19. října 1944 Josefa Bierského. Od tohoto data stihaly všechny tři skupiny zásahy gestapa, které do Beskyd vysílalo své konfidenty. WOLFRAM se proto na jistý čas spojil s I. slovenským partyzánským oddílem kpt. Bělavského. Partyzáni společně vybudovali lesní tábor v masivu hory Smrk, kde však byli 3. listopadu 1944 přepadeni Němci. K dalšímu střetu došlo o dva dny později. Od místních spolupracovníků se pak členové WOLFRAMU dozvěděli o chystané velké protipartyzánské razii, „Akci Tetřev“. Protože v předcházejících střetnutích s Němci přišli takřka o všechny vysazený materiál a mezi spolupracovníky skupiny začalo docházet k zatýkání, parašutisté předali Niščimenkově všechny své zpravodajské sítě i spojení na prof. Vysockého a Radu tří, a pak se stáhli zatím do domku rodičů Vladimíra Rezníčka v Kunčicích pod Ondřejníkem, kde „Akci Tetřev“ beze ztrát přečkali. Vzhledem k tomu, že prostor Beskyd byl doslova přesycen partyzány, odešli příslušníci WOLFRAMU koncem listopadu 1944 do Lisné u Brna, kde u příbuzných Josefa Otiska přečkali zimu. Svou činnost pak obnovili na jaře 1945, kdy začali s organizováním partyzánských akcí v prostoru mezi Brnem a Vyškovem. Pokoušeli se navázat spojení s jinými českými paraskupinami, ale bez výsledku. Kolem WOLFRAMU se soustředila skupina českých vlastenců, uprchlých sovětských válečných zajatců i zbytky dvou sovětských paraskupin. V březnu 1945 odešla skupina do lesů v prostoru Hostěnice — Horákov — Mokrá — Pozohce — Jezera. Přepadem záměcku hraběte Mitrowského (13. dubna 1945) získal Josef Otisk pro své lidi zbraně, a tak mohly být zahájeny přímé bojové akce, jako byly přepady menších německých jednotek i jízdních kolon. Vyrvchlením byl přepaden 8. září 1945 8. pancéřová divize. Koncem dubna 1945 se Otiskova skupina spojila u Brna s postupující sovětskou armádou. I za velmi ztížených podmínek splnila skupina svůj úkol dobře.

„Pardubický deník“ připomněl, že velitel výsadku SILVER A, Alfréd Bartoš, zemřel v Pardubicích v pouhých 26ti letech.

/Zastřelil se sám v bezvýchodné situaci při pronásledování Gestapem 21.6.1942./ Nedávno vysílala česká TV dvoudílný film a roli Bartoše hrál herec Jiří Dvořák, dost mu podobný. Poradcem filmu byl místní historik dr. M. Vostatek. — Plk. R. Matula si vybral jedno z nejkrásnějších míst na ostrově jménem Vancouver. Chemainus leží mezi městečky Duncan a Nanaimo, v přírodě celkem nedotčené. Robert se asi bude zlobit, když na něho prozradíme, že to byl on, který dal podnět k napsání „bible parašutistů“ pod názvem „Bylo málo mužů“ a podstatnou částkou přispěl k vydání knihy, která má 350 stran. Podle archívu „KL“ po tisíci dolarech dali parašutisté Krzák a Vyhňák, ostatní méně podle svých možností. — Interview tisku poskytla Jana Rejchmanová.

Vojtíšková z Benátek n. Jizerou. Gestapo vyvražďilo celou její rodinu za pomoc čs. parašutistům z Anglie: její otec byl tiskař v Lázních Bělohradu. Válku zázrakem přežila u manželů Řípoových. — Bernarticím /byl odtamtud Krzák/ hrozil osud Lidic, stejně tak Mikulovicím, kde se skrýval na jaře r. 1942 Josef Valčík, muž se zrcátkem při atentátu na Heydricha. — Pohřešovaná deska od G/C Hockeyho v kostele v Resslově ul. v Praze, byla z bronzu. — J. Čvančarovi se podařilo objevit v Berlíně hrob Heydricha. Nemá náhrobek. Jeho 2 synové žádali o povolení převézt ostatky na jistý východofriezský ostrov, kde jejich matka měla malý penzion a je tam pochovaná. — V Uh. Brodě žije Olga Rožnovská, roz. Čiklová.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Plk. Robert Matula ze skupiny WOLFRAM klade v létě r. 1992 květiny u pomníčku svého válečného kamaráda Jiřího Potůčka, ze skupiny SILVER A, v lesíku u Rosic, blízko Pardubic. Potůček operoval radiostanici LIBUŠI z Ležáků a byl na tomto místě zastřelen 2. 7. 1942 českým četníkem K. Pulpánem.

Na nedávném Kongresu SVU v Č. Budějovicích měl jednu z nejzajímavějších přednášek ve vojenské sekci dr. Jan Klinka /1273 Lonsdale Pl., Victoria, BC V8P 5L3/. Vybral si válečného parašutistu plk. Roberta Matulu, který bydlí na ostrově Vancouver; jeho adresa je: 3040 Henry Rd., PO Box 1383, Chemainus, BC VOR 1K0. A pro úplnost: jeho datum narození je 16. 1. 1918. Jeho rodištěm byly Radvanice/součást Ostravy/. Dr. Klinka plukovníka Matulu vzpovídal a něco dostal z archívu „KL“. Dal však podnět k dalším událostem: z Ostravy přiletěl p. starosta Ostravy Vojtěch Mynář a Robertovi předal symbolický klíč od města a glejt o čestném občanství města. Návrh na udělení čestného občanství podala kronikářka městského obvodu Radvanice a Bartovice, Dagmar Joklová. Medaili k 60. výročí konce 2. světové války dostal Robert poštou od českého velvyslance v Kanadě, dr. P. Vošalíka. /Přítomnosti vzácného hosta z ČR si povšítil místní novináři a v listu „Chemainus Courier“ vyšlo několik delších článků z podnětu místní organizace kanadských válečných veteránů.

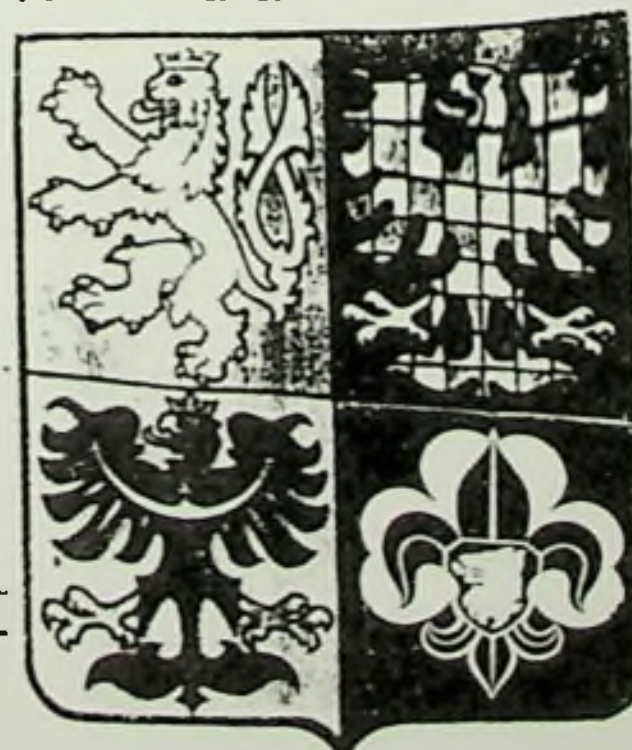
O SKAUTECH

Stanislav Říčanek z Kolečova je stoupenec „bratrstva zeleného ticha, světa přátelství, toulek a poznání“ a na Ivančeně byl několikrát a za každého počasí. Chodil tam jako skaut a jako tramp, aby uctil památku pěti Němců popravených slezských skautů v r. 45.

Bratr Říčanek nám také poslal foto, které jasně dokazuje, že má štetstí i jako houbař. Píše: „Když se zadaří, v Hostýnských horách rostou!“ --Staré Město pražské má ulici Ve Stínadlech, na počest románů Jaroslava Foglara. Zatím jen chybí oficiální schválení magistrátu. Ulička je mezi Haštalských náměstím a U Obecního dvora. -- Oddíl VEVERKA, střediska PSHLAVCI z Uherského Hradiště tábořil blízko Vážce ve Vysokých Tatrách. Br. Petlán-FERO procestoval letos s manželkou skoro celé Slovensko. -- Bratislavské „MOSTY“ přinesly rozsáhlou reportáž o čs. skautingu, počínaje Svojsíkem v roce 1911. Autorkou je Zuzana Zemanová, která letos navštívila skautský tábor na řece Blanici u Protivína. Napsala: „Majitelé pozemků vycházejí vstříc; paradoxně horší bývá vyjít se samotnou skautskou byrokracií. Ale zásadně je nutné přitáhnout nové členy a motivovat vedoucí.“ -- Dr. D. Hájková, Masarykův ústav-Archív AV-ČR, Na Florenci 3, 110 00 Praha; hajkova@mua.cas.cz. dává dohromady sborník o A.

Sumovi. -- 8. 8. 2006 zemřel br. Josef Churavý-ROY, 79. -- Milan Gregor odešel ven v r. 49 s třemi skauty: Ondruška žije v St. Catharines, Ont., ale jaké byly osudy J. Helda a F. Jiráka neví. -- V. Jiráček je se tam symbol chodských strážců hranic? Proč mají být na státním znaku ČR hned 2 čeští lvi? Nehodil by se tam symbol chodských strážců hranic?

Proč mají být na státním znaku ČR hned 2 čeští lvi? Nehodil by se tam symbol chodských strážců hranic?

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

O.Haselman,Soc.dem.exulant žijící ve Fran-

cii,by rád viděl,aby ČSSD vydávala vnitrostranický orgán pod názvem "Právo lidu".--Světovou špičkou mezi reklamními režiséry je Ivan Zachariáš.--Dr.E.Beneš zemřel v diabetickém komatu /názor MUDr.M.Johannovské/.--V Uh.Hradišti se našel zapomenutý hrob býv.čs.min.předsedy

Jana Černého. Jeho vnučka Anna A.Černá žije ve Francii.--JUDr.Fr.Kulheim,majitel "Kulheimových koupelek"v Uh.Hradišti o období mezi válkami, měl přezdívku "Šulista" a byl hvězdou fotbalového týmu "A.C.Moravská Slávia".Byl i jednatelem "Klubu karambolistů"/hráčů kulečnicků/.--Předsedou Společnosti Jana Masaryka je Josef Svoboda.Poslední 44ti-stránkové číslo "Informačního Zpravodaje" obsahuje i poslední článek dr.Antonína Suma.--"Správcem katedrály sv.Víta je biskup Václav Malý,býv.mluvčí Charty 77 a topič.Soudí,že Praha je kouzelná i plná nevkusů/mrakodrapy!--120.výročí narození Jana Masaryka bylo důstojně oslavěno ve Velké aule UK v Praze 2.10. Přednášeli:R.Kvaček a D.Hájková.--Letošní "Vesnicí roku" se stala obec Liptál na Vsetínsku.Dostala šek na milion korun.--Náš leštínský dopisovatel Jaroslav Řoutil se stal konečně dědečkem.Jeho syn má kluka Adama.--Otec biskup J.Škarda přiletěl do Londýna,když Otec Jan Lang,SJ slavil své 87.narozeniny.--Na místo šéfa Ústavu památi národa na Slovensku se Ovičilo na tlačí 9 kandidátů. M.Gula tedy předsedou není,ale stále 18.000 osob,má naději.--V Trnavě byl odhalen pamětník pronásledovaných v letech 1948-1989.-- Vyšla mapa "Etapy českého vystěhovalectví" díky S.Broučkovi v rámci projektu "Exil sám o sobě".--V Kroměříži žije prof.Karel Janeček,jeden ze tří vnuků zakladatele JAWY. Od r.1969 působil jako profesor hudby.--Vědci doporučují:Jezte sušené švestky--předejdete řídnutí kostí.--V EU je aktivní dr.Libor Rouček,ČSSD.--V Růžovém údolí u Zábřehu žije kolonie bobří.Jsou chráněni zákonem.-- Novým šéfem agentury CZECHOUTRISM se stal Rosta Vondruška,41.--V Čelovského knize"Udelší repor-prchlíci po "vítězném únoru""je na 10.000 jmen,se základními osobními údaji.--6.3.06 zemřel v Praze známý šachista Luděk Pachman.Byl asanován do záp.Němcka v r.1972.--Přední český arabista Luboš Kropáček byl v letech 1961-1989 agentem StB.Měl 4 krycí jména a často doprovázel čs.politiky při cestách do arabských zemí a do Izraele.--Otec arcibiskup Karel Otčenášek oslavil v Hradci své 86.narozeniny.Blahopřál mu i nový papež.--11.10.2005 zemřel v Brně známý Sokol,MUDr.Jiří Hlavon,86.

STUDENTSKÝ HISTORICKÝ VÝZKUM

Od roku 1990 začaly návštěvy skutečných či budoucích čs. historiků, aby se dověděli něco o krajanech žijících v Kanadě. Jeden takový magistr z Moravy po týdenním pobytu v Torontě pak napsal,že aktivní krajan-ský život začal až v r. 1968,kdy se přistěhovali tzv.posrpnoví.Dostal o- bratem informaci,že začal už v r.1924,kdy se do Toronta přistěhoval Matuš Pavlík. Před časem se ozval p.profesor Jan Goll z Liberce a sdělil, že Gymnázium F.X.Šaldy se rozhodlo uskutečnit projekt "Neviditelné oběti komunismu" s podtitulkem "Osudy našich krajanů v zemi javorového listu". Teprve z dalšího le- táku bylo jasné,že se skupina profesorů a stu- dentů zajímá hlavně o pouťorové exulanty/ač je nazývají emigranty/ a že nakonec s pomocí po- platníků v ČR vznikne "výukové multimediální DVD" pro studenty doma.Tak se stalo,že dr.Jo- sef Čermák, který je dobře informovaný,přivedl dvojici /prof.V.Ulvra a Markétu Kopalovou/ k Janečkovu archivu. Vevycházeli z údivu,když viděli Rejskarovu"Poslední poctu", dokumenty o Masarykově universitě v Ludwigsburku, knihu J. Gellnera a J.Smereka "The Czech and Slovaks in Canada,zvláštní vydání "Našich Hlasů" z r.1967 k 100.narozeninám Kanady a dokonce všechna čí- sla téhož listu od května r.1955 do roku 1970, knihu Lídy Matusiakové "Můj otec Gustav Pří- stupa, "A Gem for the Canadian Mosaic"od red. R.Nekoly z roku 1957,"Památník československé Kanady" od Ing.Karla Buzka, z října 1943.Na o- statní "dobroty"nezbyl čas.Asi se vrátí... MJ

KULHEIMOVY KOUPELKY

Byly v letech 1920 až 1930 sportovním a společ- ným střediskem Uherského Hradiště. Tehdy měla řeka Morava křišťálově čistou vodu, a ta měla dobrý ú- činek na zdraví obyvatel, kteří tam chodili. Na ře- ce pronajímali podnik 20 loděk různých druhů. Do kou- peli chodily děti zdarma, dospělí za jednu korunu. Všichni si pochvalovali blahodárný účinek říční vo- dy.Přicházela skutečně vybraná společnost,jako umě- ci, politici,sportovci,ale i prostí lidé. Zvěst se šířila a tvrdilo se,že koupelky měly zázračnou moc. Odrážela se v nich radost a spokojený život v prostře- dí krásné květeny,nad kterou poletovaly pestrobarev- ní motýli. Provozovatelem koupelek byl významný mo- ravský sportovec JUDr.František Kulheim, který vyni- kl v plavání všemi možnými způsoby, vyznal se v ma- sážích, učil zájemce skákat do vody. V zimě na přile- hlém hřišti /v létě to byly tenisové courtty/ se bru- silo a p.Kulheim učil i krasobruslení. Jinak byl k dispozici kulečník.V té době vznikl název "karambo- lista". Populární byly šachy, ale turnaje v kopané přilákaly stovky fanoušků. František Kulheim zemřel 1.2.1970 /měl 2 děti: Františka /1938-1973/ a Alenu /nar.v r.1941/. Ta nás informovala,že koupelky začaly vznikat koncem 19.století, díky úsilí otce Františka. Vše se změnilo příchodem Němců a lidé neměli k sobě už tak přátelský poměr,jako dříve. V okolí vznikly továrny,které vypouštěly splašky do řeky Moravy a z řeky se pomalu stával čer- ný kanál, který místy i silně páchl. Po válce byla snaha sportov- ní areál obnovit, ale už to nebylo "ono". Po roce 1948 soukromé podnikání v tom oboru nebylo možné. Nový režim si přivlastnil po- zemek a i všechny budovy. Zařízení se rozkradlo a všechno,až na jednu budovu se rozpadlo. Kdo dnes jde kolem trosky k tenisovým courtům a k arboretu místních skautů, je na jedné budově jen tabu- le,která naznačuje,že je tam dílna s několika šicími stroji a vy- rábí,co se dá prodat. Kdo je majitelem dnes,to neví ani poslední potomek slavného Kulheimova rodu, paní Alena Kulheimová,Úl.Štěp- nická 1113, 686 01 Uherské Hradiště, tel. 572-562-355. Je to be- zesporu uhersko-hradištská historička č.1, která proslavuje své milované město v celé řadě publikací krajanů po celém světě a navíc jí ještě zbývá čas,aby psala historické rozbory o českých panovnících a historických stavbách v České republice.Ví toho moc.

Ing.,býv.učitel- ka,historička Ale- na Kulheimová /v krásném zele- ném klobouku/se ujala nedávno vydavatele t.l. v Uherském Hra- dišti.

Když nedávno některé letecké linky přišly s o- rezením,že osoba cestující přes oceán může mít dva kufry po 23 kg /prý aby ušetřili benzín/, objevili cestující "K.M.T.Travel Bag", který váží jen 1 kg,má 4 malá kolečka a je solidní. Dřmýslým systémem zipů se dá zvětšit až 3x. Je k dostání v každém leteckém tržišti za \$15.

Janeček senior (v klobouku) vypadal sice jako sedlák, ale je autorem téměř dvou set pa- tentů. Od roku 1930 byl na nich podepsán i jeho syn, elegantní uhlazený a úspěšný mlá- dý muž (vlevo). Dokázal prý neobyčejně intenzivně pracovat, ale uměl i vychutnávat život. Mezi oběma Janečky jsou na „jawačských“ motocyklech tovární závodníci

Je lepší se dvakrát zeptat, než jednou zabloudit

„Pane, vy si k nám určité jde- te objednat brýle,“ osloví optik pána, který právě vešel. „Jak jste to uhodil?“ Bylo mi to hned jas- né, když jsem vás viděl prochá- zet výlohou!“

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Nejznámější krajan v Casablance před 50ti lety byli: Jan Nehera /z Prostějova/, dr. Břetislav Morávek /odešel do exilu v březnu 1948 s Bernardem, Lu-zou a Haselmanem/, ing. Karel Baxant /vol. Čech/, bratři Čerychové a Jiří Kačírek. --Kdo má zájem o knížku J. Ner-mutě "Kde je tráva zelenější", 116 stran, která dramatic-ky popisuje kariéru pouťového exulanta dr. Milana Vy-hnáka na Tasmánii, rádi mu ji za úhradu \$5 pošleme. --Veronika Fuchsová, 22, z Brna popsala v "Reflexu" své zá-žitky během pobytu na farmě v Anglii. Byla tam s bratrem a neněli pracovní povolení. --Jistá cestovka v Praze na-bízí zájezd do bermudského trojúhelníka. Dosud se nepo-dařilo zjistit jeho tajemství. Zmizelo v něm beze stopy přes tisíc lodí a letadel. --"KL" se zájem čtou manželé

Stan a Margaret Vogtoví/oba z Pardu-bic./ Adresa: 19 Killamey Rd., Lower Templestowe, Vict. 3107, Austrálie. --Díky B. Roubalovi vyšel "Sletový speciál", jako příloha časopisu "Sokol". Podrobně popsal účast Sokolů ze 14ti zahraničních žup. O Otakaru Hanzalovi ze Sydney/Austrálie/ vyšel extra článek. Posudek podala V. Šustková ze Sokola Melbourne. Při propagaci sletu nevynikl denní tisk, ale větší re-portáž přinesl včas "Reflex". --Ozval se krajan z ostrova Vanuatus v Již-ním Pacifiku. Tvrdí, že tam jsou li-dé nejšťastnější. Život je založen na rodině. Obchodní soutěž neznají. --Ztratila se nám Evženie Bujnová/Ví-šeň/. --V Nasssau/Bahamy/ žije spoko-jeně už 10 let Jana Čížková-Bethelo-vá z Trutnova. Naše kolonie tam čí-tá 5 osob, včetně p. Koženého. --Blan-ka Forst/Německo/byla nadšena Kono-pištem a muzeem motocyklů v Netvoři-cích. --Taneční soubor Holubička z Daruvaru/Chorvátsko/ měl úspěch při

vystoupení v Uherském Hradišti. Hosty uvítal starosta města ing. L. Karásek, který pozval všechny na oslavy 750. výročí založení města v r. 2007. --H. Arenbergerová pídí po jakékoliv informaci o lágru Valka. /H.A., Nučická 23/1762, 100 00 Praha./

Měsíčník moravského humoru
"TRNKY-BRŇKY"
Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$26:40
Lze poslat též na "KL".

NAŠI V USA

Vyšel článek "Český filosof na Aljašce". Urdinou je prof. Rudolf Krejčí, nar. 4.3.1929 v Hruškách u Břeclavi. Na svobodu se dostal ve vagoně pod uhlím v r. 1954 a v USA mj. čistil vta-hony na mrakodrapech. Ve Fairbanksu na universitě začal katedru lidských vzta-hů. Stal se také editorem pamětí Jana Eskyma Welzla a napsal 4 knihy, které byly přeloženy do 18ti jazyků. --Cyklista a skaut Víta Dostál se ozval z Al-jašky, kde začal svou cestu do nejjižnějšího cípu Argentiny. --V č. 7-8/06 "Č. Listů" byly 2 pěkné barevné fotografie dvou skupin našich krajanů v San Die-gu, CA., jakož i portrét Jiřího G. Corna/30.1.1920 Kostelec n. Černými Lesy - 3.7.1996 Toronto/. --Podnikatelka Ivana Trumpová dostala nedávno v Praze cenu "Významná česká žena ve světě 2006". Podobně byla uctěna Madeleine Albrighto-vá a 2 jiné krajanek. --DELTA bude brzy létat 5x týdně z Prahy do Atlanty. --Dokumentární film kan. producentky F. Levittové "Velvet Revolution" byl nomi-nován na cenu Gemini. --Po mnoha letech předsednictví Spol. pro vědy a umění odešel Míla Rechcigl /nar. 30.7.1930 v Al. Boleslavi/ do ústraní. Novým pře-l-sedou se stal prof. Karel F. Raška, 400 Harrison Ave., High Park, NJ 08904, USA. Nedávny 23. Kongres SVU v Č. Budějovicích byl bezesporu vynikající. --Podniky v Czech Center /1109 Madison Ave., New York, NY 10028/ koordinuje Monica Ko-blerová, tel. 212-288-0830. Vydává "Newsletter". --Nové krajauské muzeum bylo otevřeno v Clevelandu, OH. --Národní české a slovenské muzeum a knihovna v Ce-dar Rapids, Iowa, oslavily 10. výročí založení. --Oslava 28.X. v Chicagu díky gen. konzulovi, Skolilovi byla úspěšná. 13.10. vystoupila pěvkyně Lenka Dusi-lová. V září měl úspěch 40ti-členný studentský pěvecký sbor ze Žamberku "CO-RALF" a konal se 67. Moravský den, obohacený dechovkou z Jižní Moravy, NEDUN-KOU. --"Reflex" měl reportáž o Josefu Frolíkovi, býv. StB špiónovi. Dostal se

Medici z USA kritizují české doktory

Praha • Neutluné katarakty s frustrujícími muži v bílých pláštích. I tak vidí stu-dentu medicíny ze zámoří české fakultní nemocnice, kde právě mají stáž. Uznávají, že se tu leckdy dělá špičková medicína za málo peněz, ale postoj tuzemských lékařů k pacientům jim připadá hodně divný.

Sto dvacet studentů přijelo na třítydenní studijní stáž z jednadvaceti lékařských fa-kult z USA, Kanady, Austrálie. "Ráno jsou v nemocnicích, odpoledne máme seminá-re, kde probíráme různé modely zdravot-nictví. Děje se to tak již devátým rokem," říká šéf Polikliniky na Národní Martin Jan Stránský, který stážové pobyty organizuje. Člče totiž, aby si budoucí lékaři uvědomili, že zdravotnický systém se zemi od země zá-sadně liší. V Evropě se stáž stará o své obča-ny, kdežto v USA je to na jednotlivci: nezá-stuje tam státní pojištění, každý se musí o pojištění rozhodnout sám. Státní síť je

tam jen pro chudé. "A české zdravotnictví je jako učební model velmi vhodné i proto, že je v různých fázích rozkladu," dodává kritický Stránský.

Mnozí ze sedmi stovek studentů, kteří stáž za tímto účelem absolvovali, se v nemocnicích zarážili u stále stejných věcí. "Všimnou si, že tu jsou špičkoví lékaři. Ale také registrují, že tu převážně pro ně hodně nezvyklý pří-stup k pacientům: lékař se chová jako šef, ne jako partner. To vždycky komentují," popisuje Stránský. Budoucím doktorům ze zámoří vadí, že české lékaři v pacientech ne-cházejí narůstající strach a frustraci.

Zahraniční stážisté bývají šokováni i vzhledem nemocničních prostor. "Zhas-nutá světla na chodbách, zamčené dveře, leckde to podle nich vypadá jako v kata-kombách - to z domova neznají," uzavírá Stránský souhrn výtek, které od stážistů nasbíral. 20.10.2011 - 11/4 66 (kv)

PÁTER PETR ELIÁŠ

* 19. 10. 1935, Pardubice
† 18. 7. 1993, plbzt. Plzeň

Arciděkan ing. Páter Petr Eliáš pocházel z vlastenecké rodiny. Jeho otce, Vladimíra Eliáše, městského technického úředníka a nadporučíka čs. armády v záloze, zastřelilo ge-stapo v květnu 1945. Po jeho smrti se rodina, manželka s pěti dětmi, odstěhovala do Liberce. Po skončení základní školy studoval na arcibis-kupském gymnasiu v Praze, avšak to bylo v pa-desátých letech komunisty zavřeno.

Petr Eliáš proto pokračoval ve studiích v Li-berci (1953). Avšak studovat teologii na vysoké škole mu komunisté nedovolili, proto se stal in-ženýrem na Vysoké škole chemicko-technolog-ické v Praze. Znovu se pak ucházel o teologické studie. Byl však odmítnut s odůvodněním, že jed-nu vysokou školu již absolvoval a nemůže tudíž studovat další.

V roce 1964 se vypravil s Čedokem do Vid-

né, avšak zpět se nevrátil, nýbrž odjel do Říma, kde vystudoval teologii a byl r. 1971 vysvěcen na kněze. Několik let působil v Itálii a ve Švýcar-sku, avšak dobrovolně se přihlásil vykonávat kněžské povolání v Austrálii. Tam působil pat-náct let jako misionář, nejprve v Adelaide a pak v Sydney. Ve skutečnosti se staral o exulanty v celé Austrálii.

Hned po listopadovém převratu, začátkem r. 1990, přiletěl do Prahy, a u příležitosti návštěvy papeže Jana Pavla II. v Praze ve dnech 21.-22. dubna 1990, sloužil mši svatou v kostele sv. Kříže Na příkopě. Ve svém proslovu se též zmínil o své činnosti v Austrálii. Naculo se do vlasti vrátil v únoru 1991 - po 27letém působení v exilu.

Nejdříve se stal knězem v kostele u sv. Anto-nína v Praze VII. Pak byl jmenován plzeňským arciděkanem a sloužil v Katedrále sv. Bartolo-měje v Plzni. V neděli 18. července 1993 odslou-žil večerní mši a kolem 20. hodiny odjel na ryden-ní dovolenou do SRN a Švýcarska. Krátce po odjezdu - nedaleko Plzně - zemřel ve svém voze na srdeční infarkt ve věku 57 let. Jeho tělesné po-zůstatky byly převezeny na hřbitov do Liberce

POSLEDNÍ POCTA

Mississauga, říjen 1989: při návštěvě největší řecko-katolic-ké katedrály. Kaplička připomíná, že křesťanství na Ukrajině bylo 1.000 let. Přežilo i 70 let komunistického teroru. Na Petra Eliáše naši krajané v Austrálii stále vzpomínají..

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince ač s celým světem
J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR

Tento mohutný kříž stál od roku 1954 na kopci v předměstí San Diega/jméno La Jolla/ na počest v Koreji padlých amerických vojáků a letců. Chodili tam jejich příbuz-ní, ale i turisté. Po 17ti letech soudních tahanic, nejvyšší soud rozhodl na základě stížnosti jednoho nevěřícího místního o-lyvatele, že devítimetrový kříž musí být odstraněn. A už tam není..

☺ Při cestě po střední Evropě se dostal španělský turista až na Valašsko. Už se stímalo, tak zabušil na dveře prvního hotelu, na který narazil. Ospalý recepční otevřel okno a rozespale se ptá: "Kdo je tam?" "Tady je Don Pedro Sierra Leone Fernando di Aprilio Zaragoza Calatore di Santé de Cosa Nostra!" odpověděl Španěl. "Panebože!" chytíl se za hlavu recepční, "to musíte do většího hotelu, já nemám tolik pokojů!"

66-0453/trídí svou cennou knihovnu.